



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne: _____, bytom v _____, zastúpenej Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom v Bratislave, Jána Poničana 9, IČO: 50 252 151 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 707/25, o zaplatenie 2.990,44 eur a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 11.10.2023, č.k. 4Csp/120/2017-508 v spojení s doplnčacím rozsudkom zo dňa 29.11.2023 č.k. 4Csp/120/2017 - 549, takto

r o z h o d o l:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. o určení, že spotrebiteľský úver č. 4508121143 zo dňa 13.8.2015 je bezúročný a bez poplatkov a vo výroku III. o trovách konania.

Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom v spojení s doplniacim rozsudkom rozhodol, že spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 4101047500 zo dňa 24.1.2011; č. 4307065173 zo dňa 16.7.2013; č. 4312053652 zo dňa 10.12.2013 a č. 4508121143 zo dňa 13.8.2015, sú bezúročné a bez poplatkov (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.990,44 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.990,44 EUR od 29.12.2017 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.) a rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (IV. výrok).

2. Rozhodol tak o žalobe v znení jej zmeny pripustenej uznesením súdu zo dňa 27.5.2019 č.k. 4Csp/120/2017-191, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 4101047500 zo dňa 24.1.2011; č. 4307065173 zo dňa 16.7.2013; č. 4312053652 zo dňa 10.12.2013; č. 4508121143 zo dňa 13.8.2015 a č. 3803092870 s VS: 5807289397 (kreditná karta) sú bezúročné a bez poplatkov a tiež uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej 2.990,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 29.12.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

3. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil podľa ustanovení § 39, 40, 52 ods. 1, 2, 3, 4, 107 ods.1,2,3 a § 457 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 497 Obchodného zákonníka §1ods. 2, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.1.2011 do 30.4.2014 a od 1.4.2015 do 29.9.2015, § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 do 29.9.2015 a od 1.4.2015 do 29.9.2015, § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011 do 30.4.2014, § 9 ods. 2 písm. f), k), l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.4.2015 do 29.9.2015, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011 do 31.11.2011, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 do 30.4.2014, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.4.2015 do 29.9.2015, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013, § 2 ods. písm. a), b), § 4 ods.1,3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

4. Po vykonaní dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že strany sporu uzavreli postupne 5 spotrebiteľských zmlúv, ktorými žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľské úvery a tiež poskytol kreditnú kartu s úverom č. 3803092870 a dohodnutým úverovým rámcem vo výške 2.000,00 eur.

5.K úverovým zmluvám č. 4101047500 a č. 4307065173 uviedol:

Strany sporu uzavreli dňa 24.1.2011 úverovú zmluvu č. 4101047500 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1000 eur s tým, že žalovaná mala poskytnutý úver vrátiť v 48 mesačných splátkach po 39,79 eur. V zmluve bol dohodnutý úrok z úveru vo výške 32,95 %, ročná percentuálna miera bola uvedená v rozsahu od 41,8 do 44,50 %, priemerná hodnota RPMN 44,57 %. Dňa 16.7.2013 uzavreli zmluvu o hotovostnom úvere č. 4307065173, na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol bezúčelový

úver 1.400,- EUR. oproti jej povinnosti peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 29,29 % v 48 mesačných splátkach po 50,- EUR, pri RPMN od 33 % do 34,8 % a priemernej RPMN 48,52 %, Aplikujúc ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy) uzavrel, že zmluva obsahovala nepresný údaj o RPMN. Vyvodil, že takto vyjadrená RPMN (vo forme rozpätia dvoch údajov), je nezrozumiteľná a neurčitá, nie je z nej možné určiť jednu konkrétnu hodnotu RPMN, ktorá sa uplatňuje na túto konkrétnu zmluvu (a úver z nej vyplývajúci) Súčasne poukazujúc na ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) zák. č. 129/2010 Z.z. vyvodil, že zmluvy neobsahujú údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok. Pre absenciu týchto zákonných náležitosti rozhodol, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobkyňa posudzované úvery riadne splatila. Celková čiastka v prípade úverovej zmluvy č. 4101047500 predstavovala sumu 1.909,92 EUR pri výške úveru 1.000, EUR, preto priznal žalobkyni sumu 909,92 EUR titulom bezdôvodného obohatenia. V prípade zmluvy č. 4307065173 celková čiastka predstavovala sumu 2.400 EUR pri výške úveru 1.400,- EUR, preto priznal žalobkyni sumu 909,92 EUR titulom bezdôvodného obohatenia.

6.K úverovej zmluve č. 4312053652 uviedol :

Strany sporu uzavreli dňa 10.12.2013 zmluvu o hotovostnom úvere č. 4312053652, na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol bezúčelový úver 800,- EUR oproti jej povinnosti peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 36,31 % v 36 mesačných splátkach po 37,80 EUR, pri RPMN od 43,80 % a priemernej RPMN 45,94 %. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), k) zák. č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok. Zároveň vzal za preukázané, že preskúmaná zmluva neobsahovala v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) a j) správne uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a ročnej percentuálnej miery nákladov. Vykonaným dokazovaním zistil, že úroková miera uvedená v zmluve 36,31% je neprimeraná, nakoľko 3 násobne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek. Vzhľadom na to súd zmluvu o úvere posúdil tak, že obsahuje neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, s poukazom na ust. § 39 OZ v časti úroku ako neplatný právny úkon. Na základe vyššie uvedených skutočností uzavrel, že úverová zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. preto je bezúročná a bez poplatkov. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobkyňa posudzovaný úver riadne splatila. Celková čiastka predstavovala sumu 1.335,60 EUR pri výške 800,- EUR, preto je priznal nárok na sumu 458,12 EUR titulom bezdôvodného obohatenia

7. K úverovej zmluve č. 4508121143 uviedol:

Strany sporu uzavreli dňa 13.8.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4508121143, na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol bezúčelový úver 4.754,75 EUR oproti jej povinnosti peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 19,84 % v 48 mesačných splátkach po 145,60 EUR, pri RPMN od 21,90 % a priemernej RPMN 18,01. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie vzal za preukázané, že predmetná zmluva naďalej trvá a úver nebol splatený. Preskúmaním zmluvy zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), l) zák. č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok. Čo sa týka výpočtu RPMN argumentoval, že zákon č. 129/2010 Z.z. vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN. Na základe toho vyvodil, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúčelnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ust. § 9 ods.2 písm. k) tohto právneho predpisu. Vzhľadom na vyššie uvedené uzavrel, že úverová zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), l), k) zákona č. 129/2010 Z. z., preto je bezúčelná a bez poplatkov.

8.K úverovej zmluve č. 3803092870 pod VS: 5807289397 uviedol:

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi stranami bola uzavretá aj úverová zmluva Premia karta Home Credit. Predmetnú úverovú zmluvu vzhľadom na obdobie jej uzavretia október 2008 súd posúdil podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva v písomnej forme nebola súdu predložená, súd z predložených listinných dôkazov zistil obdobie jej uzatvorenia (október 2008), výšku poskytnutého úverového rámca (2.000,- EUR) a výšku ročnej úrokovej sadzby 21,48 % ročne. Nakoľko úverová zmluva Premia karta Home Credit nebola uzavretá v písomnej forme, ako to vyžaduje ust. § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyslovil, že je neplatná. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnosť zmluvy) súd nerozhodoval o bezúčelnosti a bezpoplatkovosti úveru z tejto zmluvy a žalobu v tejto časti zamietol.

9. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalobkyne pri úverových zmluvách č. 4307065173, č. 4312053652 a č. 4508121143. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalovaný nemal preukázaný príjem žalobkyne hodnovernými dokladmi, a aj napriek tomu jej poskytol úver. Vzhľadom na vyššie uvedené s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. rozhodol, že úverové zmluvy č. 4307065173, č. 4312053652 a č. 4508121143 sú bezúčelne a bez poplatkov.

10. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol, že spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 4101047500 zo dňa 24.1.2011; č. 4307065173 zo dňa 16.7.2013; č. 4312053652 zo dňa 10.12.2013 a č. 4508121143 zo dňa 13.8.2015, sú bezúčelne a bez poplatkov.

11. Plne úspešnej žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov, aplikujúc zásadu úspechu strany v spore (§255 ods. 1 C.s.p.).

12. Proti tomuto rozhodnutiu, v rozsahu vyhlásenia úverovej zmluvy č. 4508121143 (ďalej len „Zmluva“) za bezúročnú a bez poplatkov, podal žalovaný odvolanie odôvodňujúc ho ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C.s.p. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že v Zmluve absentujú obligatorne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia Zmluvy, na základe čoho súd vyhodnotil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Namietal skutočnosť, že nekonal s odbornou starostlivosťou v súvislosti s preverovaním bonity žalobkyne. V súvislosti s dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti uviedol, že s účinnosťou od 1. mája 2018 boli zákonom 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony novelizované aj ust. § 9 ods. 2 písm. d), v ktorom boli vypustené slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Čo sa týka posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver argumentoval znením § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý definuje legálne pojmy ako posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a vynaloženie odbornej starostlivosti. Poukázal na matričný list, pravdivosť takto získaných informácií o spotrebiteľovi, ktorá sa zo zákona predpokladá, že pred poskytnutím úveru vykonal lustráciu žiadateľa o úver v registri dlžníkov nebankových spoločností SOLUS a NRKI. Zdôraznil, že v rámci postupu pri poskytovaní úveru, naplnil svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity spotrebiteľa dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre, ktoré zisťuje oddelenie úverových rizík, ktorým procesom je posudzovaná príjmová a výdavková stránka spotrebiteľa a skúmajú sa klientske informácie o premenných, ako napr. vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod., že pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany klienta. S odkazom na zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poukázal na to, že vznikol transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, na bod 26, 28 a čl. 8 tejto Smernice, ktoré dikcie Smernice poukazujú na voľnú úlohu poskytovateľa úveru, či sú informácie, ktoré má k dispozícii na posúdenie klienta dostačujúce alebo či je nutné overiť ich pomocou iných údajov. Pre úplnosť poukázal na rozsudok štvrtej komory Súdneho dvora z 18. 12. 2014 vo veci C-449/13, CA Consumer Finance SA proti S. P., z ktorého odôvodnenia sčasti citoval. Vytýkal súdu, že v odôvodnení uviedol aj iné prebiehajúce súdne konania žalobkyne, ktorých obsah mu nie je známy. Zdôraznil, že žalobkyňa sama uviedla v matričnom liste, že je podnikateľkou, má čistú výšku príjmu 980 Eur, príjem partnera je 380 Eur, je vydatá, nemá vyživovaciu povinnosť a žije vo vlastnom byte/ dome. Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu Info o skúmaní bonity z interného systému a výpis z bankového účtu žalovanej z 31.7.2015. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v napadnutej časti zamietne a prizná žalovanému náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalovaný sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožnil tým, že jej na účet uhradil plnú sumu priznaného plnenia vrátane príslušenstva. Navrhla podané odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej

inštancie, bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené (§34 a 355 a nasl. C.s.p.).

15. Súd prvej inštancie dokazovanie vo veci vykonal v potrebnom rozsahu, na základe neho správne zistil skutkový stav a vo veci na základe neho aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu vyplývajúceho zo spisu. Na správnosti týchto skutkových zistení nič nezmenili ani odvolacie námietky žalovaného, ktoré namietal aj v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa tento súd aj náležite, presvedčivo a zákonom ustanoveným spôsobom vysporiadal.

16. K odvolacím námietkam odvolací súd dopĺňa nasledovné: Vychádzajúc z rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach sp. zn. C-565/12 z 27.03.2014, C - 449/13 zo dňa 18.12.2014 a C - 679/18 zo dňa 05.03.2020, má odvolací súd za to, že na nároky, ktoré na dodávateľa kladie únijné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity spotrebiteľa veriteľom pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je úlohou dodávateľa vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. OZ, ZoSÚ a ďalšie.

17. Postup súdu prvej inštancie bol v súlade s ustanovením § 295 C.s.p., podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd je vždy povinný ex offio poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane, a to aj v prípade, že sa spotrebiteľ svojich práv v konaní nedovoľáva.

18. Bolo preto na veriteľovi (žalovanom), aby v konaní, v ktorom sa rieši bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého samotným žalovaným na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preukázal, že bonitu žalobkyne ako spotrebiteľky náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1. Ak žalovaný tvrdil vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 19.09.2018, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzavretá v súlade so všeobecnými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, tak bolo na ňom, aby aj preukázal, že bonita žalobkyne ako spotrebiteľky bola náležite skúmaná v súlade ust. § 7 ods. 1 .

19. Žalovaný ako veriteľ v konaní pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k otázke skúmania bonity žalobkyne žiadne konkrétne tvrdenia neuviedol a ani žiadne dôkazy nepredložil. Až v odvolacom konaní žalovaný uviedol, že k preverovaniu bonity spotrebiteľa dochádza dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre, čiže credit scoringu. Existenciu prípadných ďalších pochybností ohľadom bonity klienta minimalizuje žalovaný kontrolou klienta v externých registroch, ako sú SOLUS a NRKI. A napokon tvrdil, že žalobkyňa ako klient pri uzatváraní úverovej zmluvy uviedla, že je podnikateľom, jej čistý mesačný príjem predstavuje výšku 980 eur, je vydatá, príjem partnera 380 eur, býva vo vlastnom dome/byte a nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. K týmto tvrdeniam pripojil lustrácie v registroch MVSŘ a NRKI, výpis účtu VÚB Banky z 31.7.2015 a úverovú správu žalobkyne.

20. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 C.s.p).

21. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 C.s.p).

22. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcov alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p).

23. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, novoty v odvolacom konaní sú prípustné iba za podmienok ustanovených vyššie citovaným § 366 C.s.p.

24. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len za splnenia podmienok uvedených v § 366 C.s.p.

25. V ostatných prípadoch prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné uplatniť v odvolacom konaní.

26. Žalovaný prvýkrát tvrdil skutočnosti o skúmaní bonity žalobkyne ako spotrebiteľky a predložil vyššie uvedené dôkazy až spolu s odvolaním, pričom nepreukázal, že by tieto dôkazy nemohol bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie a nejde ani o iný z prípadov uvedených v ust. § 366 pod písm. a/ až c/ C.s.p. Z vyššie uvedených dôvodov na tieto nové prostriedky procesného útoku v odvolacom konaní nebolo možné prihliadnuť.

27. Pri overovaní bonity žalobkyne nebolo v konaní preukázané, že žalovaný mal k dispozícii dostatočné údaje o príjmoch a výdavkoch žalobkyne, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní jej žiadosti o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalovaný nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Dôsledkom neskúmania bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa. Za daného stavu aj odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti preskúmaného úveru je správny. Na ostatné odvolacie námietky neprihliadal, keďže by nemohli ovplyvniť rozhodnutie v prospech odvolateľa.

28. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný, preto odvolací súd rozhodol, že úspešná žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V Košiciach dňa 15. januára 2025

JUDr. Dana Popovičová
predsedníčka senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Gizela Majerčák
členka senátu

JUDr. Alena Miková
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Marcela Nemesová